Waterschapsbel. 1986
P-398

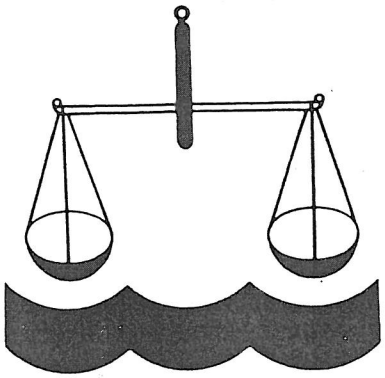

overzicht jurisprudentie

redactie: mr. o. van der heide, mr. h. j. m. havekes, mr. j. m. h. thelen, mr. v. m. vennix.

Aansluiting op gemeentelijke riolering

– *KB van 5 juni 1985, no. 47*

Het onderwerpelijke KB betreft een geschil tussen het Hoogheemraadschap van Rijnland en een inwoner van Voorschoten (verder te noemen appellant). Eind 1978 heeft het hoogheemraadschap appellant een vergunning verleend voor het met een werk in het oppervlaktewater lozen van huishoudelijk afvalwater afkomstig van de woonboot van appellant. Van belang in dezen is dat het hoogheemraadschap aan genoemde vergunning onder meer het voorschrift heeft verbonden dat de lozing onmiddellijk moet worden opgeheven indien de afvalstoffen kunnen worden afgevoerd door aansluiting van het werk op de gemeentelijke riolering.
Genoemde vergunning is in oktober 1982 door het hoogheemraadschap ingetrokken op grond van de overweging dat aansluiting van de afvoer van de woonboot op de gemeentelijke riolering ter plaatse mogelijk is. Het hoogheemraadschap voert daarbij aan dat dit past in het saneringsbeleid zoals dat in haar bestrijdingsplan is geformuleerd; tevens wordt gerefereerd aan het eerdergenoemde vergunningvoorschrift.
Appellant voert in beroep een aantal technische en vooral financiële bezwaren aan tegen de intrekking van zijn vergunning en de daardoor noodzakelijke aansluiting op de gemeentelijke riolering. Naar appellant stelt, gaan de kosten daarvan zijn financiële draagkracht ver te boven en staan zij in geen verhouding tot de casco-waarde van de woonboot en de verbetering van de waterkwaliteit.
De Kroon overweegt ter zake als volgt:
'dat de dijkgraaf en de hoogheemraden van het Hoogheemraadschap van Rijnland bij de bestreden beschikking de op 20 december 1978 aan appellant verleende vergunning voor het met een werk in het oppervlaktewater lozen van huishoudelijk afvalwater afkomstig van een woonboot, liggende in de Krimsloot, hebben ingetrokken;
dat de Krimsloot een betrekkelijk smal water is met weinig doorstroming en dat aan de Krimkade – welke is gerioleerd – 4 woonboten liggen op een afstand van circa 50 meter van de openbare weg;
dat appellant aanvoert, dat het realiseren van een aansluiting op de gemeentelijke riolering technische problemen met zich brengt, en voor hem een financieel te zware belasting betekent;
dat, in verband met de aard en de omvang van het ontvangende oppervlaktewater, ten gevolge van de onderwerpelijke lozing van afvalwater de kwaliteit van het oppervlaktewater kan worden aangetast;
dat uit de ambtsberichten blijkt, dat het mogelijk is de afvoer van de vorenbedoelde woonboot aan te sluiten op de gemeentelijke riolering, waarbij, gelet op het hoge vrijboord, afvoer onder vrij verval niet onmogelijk moet worden geacht;
dat de buiten de woonboot te maken kosten van het aansluiten op de gemeentelijke riolering blijkens het verhandelde in de openbare vergadering van de Afdeling, voornoemd, niet meer dan *f* 4.000,— zullen bedragen;
dat naar Ons oordeel onder deze omstandigheden een aansluiting tussen de afvoer van de woonboot en de gemeentelijke riolering in redelijkheid kan worden verlangd;
dat mitsdien door de dijkgraaf en de hoogheemraden, voornoemd, in verband met het bepaalde in artikel 3, tweede lid, juncto artikel 6, eerste lid, der Wet verontreiniging oppervlaktewateren terecht vorenbedoelde vergunning is ingetrokken'.
(Volgt handhaving van de intrekking van de vergunning.)

AANTEKENING
Uit het onderwerpelijke KB valt af te leiden dat bij het saneringsbeleid het kostenaspect zeker niet uit het oog mag worden verloren. Dit laatste viel ook reeds af te lezen uit het KB van 25 oktober 1982, no. 37, AB 1983, no. 103 ('onevenredig grote investeringen').
Bij het saneren van ongezuiverde lozingen vanuit woonboten door het eisen van aansluiting op de gemeentelijke riolering zijn derhalve, naast bij voorbeeld de omvang en de mate van doorstroming van het oppervlaktewater waarin wordt geloosd, ook de daarmee gemoeide kosten van belang (zie in gelijke zin het KB van 26 juni 1984, no. 21). In de onderwerpelijke casus acht de Kroon een bedrag van niet meer dan *f* 4.000,— niet zodanig hoog dat aansluiting van de afvoer van de woonboot op de gemeentelijke riolering in redelijkheid niet verlangd zou kunnen worden. Eerder had de Kroon een uitgave van niet meer dan *f* 1.500,— reeds acceptabel geacht (KB van 22 januari 1985, no. 20). Thans blijft uiteraard de vraag welk bedrag in redelijkheid niet zou kunnen worden verlangd; nieuwe jurisprudentie zal dit moeten uitwijzen.

135